

NATUUR IN EN OM WESTZAAN - FRED EERENBERG

Chinese wolhandkrab is overal

Brr... Je zou deze jongen in de schemering tegenkomen. Dit overkwam Westzener Luuk de Jong langs de omgelegde Guisweg, vlak bij molen De Schoolmeester. Zie zijn prachtige foto.

De wolhandkrab (*Eriocheir sinensis*) kwam van oorsprong alleen voor in de rivieren en kustwateren van Noord-China en Korea. De eerste melding van Chinese wolhandkrabben buiten het oorspronkelijk leefgebied was in Duitsland (1912). Nu wordt de soort in vele landen gezien, zoals in Nederland, Polen, Groot-Brittannië, Portugal, Spanje, Zweden en in de Verenigde Staten van Noord-America. Op internet circuleren filmpjes dat er bij de juiste omstandigheden soms duizenden wolhandkrabben door Grobbeldonk in België rondlopen. Daar werd het aantal op 340.000 geschat, terwijl er maar op één punt was geteld.

De Chinese wolhandkrab is een middelgrote krab uit de familie Varunidae, die zijn naam dankt aan de wat behaarde klauwen die op wollen handschoenen lijken. De krab heeft een pantser van ruim zeven centimeter, vrij lange poten en sterk ontwikkelde schaarpoten. Hij heeft vier witgekleurde stekels tussen de ogen. Op de foto zie je de krab richting de molen lopen, de witte pootjes vooruit. Het rugschild is bijna vierkant en gerafeld en donkerbruin gekleurd.

Voedsel

De Chinese wolhandkrab eet voornamelijk waterplanten, kleine mossels en verschillende kleinere vissoorten. Vaak eten de krabben vis die in netten van vissers terecht is gekomen, of dode vis die aan een ziekte is overleden. Ook sterk verzwakte vissen kunnen ten prooi vallen.

Gedrag

Om te paaien trekken de wolhandkrabben in het najaar van zoet water richting de zoute zee. Ze paren in de winter, het liefst in het wat brak water, maar ook wel in de zoete wateren van onze polders. Daarna trekken de vrouwtjes naar de zee, waarschijnlijk via het Noordzeekanaal. De mannetjes sterven vrijwel direct na de paring. Eén vrouwtje produceert, afhankelijk van de grootte, 250.000 tot 1.000.000 eieren. De eieren komen uit in het voorjaar. De nog jonge wolhandkrab zoekt vervolgens het zoete water weer op. Binnen twee tot vijf jaar wordt de krab volwassen, waarna de trek naar zee opnieuw kan beginnen.

Wolhandkrabben hebben ook wat nadelen. Ze graven onderwatergan-

Chinese wolhandkrab. Op de achtergrond De Schoolmeester. Foto: Luuk de Jong.

gen in oevers en dijken en vernielen met hun sterke scharen fuiken en vreten de vangst aan. Lange tijd beschouwde men de krab dan ook als een schadelijke exoot, totdat bleek dat in China veel vraag is naar deze krabbensoort. Daar worden de wolhandkrabben als een ware delicatessen beschouwd.

Voor de beroepsvisserij biedt de wolhandkrab nu zeker nieuwe kansen. De wolhandkrab is tenslotte een gewilde delicatessen in de Chinese keuken. Door de grote vraag, overbevissing en sterke vervuiling van de Chinese

rivieren komt de wolhandkrab in China te weinig voor om aan de vraag te kunnen voldoen. De prijs is door de grote vraag zo sterk gestegen, dat het ook voor Nederlandse vissers interessant is om Chinese wolhandkrabben te exporteren. De visserij op de wolhandkrab zou palingvissers aantrekkelijke neveninkomsten kunnen opleveren. Een geluk bij een ongeluk, zou je zeggen. Helaas mag deze kreeft voor de wet niet vrijelijk verhandeld worden. Hij bevat te veel schadelijke stoffen, zoals PCB's.